

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri
duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus
rece[n]s illustrati**

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Inhaltsverzeichnis

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

Succincta breuiqz per

strica cōpendio argumēta omniū huius operis articuloꝝ
loꝝum farraginem summam explanantia.

Incipium

operis cōtinet p̄sentū libri.
et cui dirigit. et intētiōē scri-
bentis. Et qđ vocetur opus.
Et tāḡit̄ ibi de fratre Petro
de L. ouaria apostata fratru
minorum per potentiam ba-
uari in papatu intruso viuen-
te domino papa Joāne. xxi.

vero vicario Jesu christi. et quomodo cl. articulus proba-
tur potestas ecclesie Romane: per quos apparet contra
dictū dñm Jo. papā bauarum schismaticū se pro impe-
ratorē gerentem perperam et infideliter processisse.

¶ Primus articulus: qđ dicitur dñs Jo. electus fuit con-
corditer a cardinalibus ad papatum. Et tangitur qđ ha-
bent papam eligere.

¶ Secundus: qđ in possessione papatus fuit et est idē dñs
Jo. Et ibi tangitur quid operatur possessio.

¶ Tertius: qđ a toto mūdo idem Jo. habitus est p̄ papa
Et ibi tangitur quid operatur cōmunis opinio.

¶ Quartus: qđ nullū crimen p̄uat papā papatu: etiam
heresis si vult corrigi. Et ibi tangitur qđ non est a p̄latis
et obedientia ante sententiā recedendum.

¶ Quintus articulus: qđ primam sedem romanam et pa-
pam nemo in terris iudicare potest.

¶ Sextus ar. qđ synodus etiā vniuersalis papā p̄sertim
corrigibile iudicare non p̄t. vbi tangit qđ plus stat sine
solū pape qđ toti mūdi. Et qđ sup oia cōcilia ḡnalia est.
Et qđ ipsa ab ipso non ecouerso recipiunt potestatem.

¶ Septimus: qđ quādiu papa in possessione papatus est
in omnibus et ab omnibus sibi obediendum est: que ex-
p̄esse contra deum non sunt.

¶ Octauus: qđ dignitas vel iurisdictio nō peccat: etsi in
ea residēs homo peccare valeat. Et ibi d̄: quō malis mi-
nistris toleratis obediendum est.

¶ Nonus articulus: qđ sacramenta possunt cum effectu
conferri per malos.

¶ Decimus articulus: qđ iurisdictio per p̄latos toleras
tos ab ecclesia veraciter exercetur.

¶ Undecimus: qđ ecclesia vna est et diuisa esse non p̄t.

¶ Duodecimus: qđ vnus dei vicarius est in terris. Et ibi
dem de schismaticis et intrusis.

¶ Tredecimus: papa h̄ iurisdictiōē vniuersalē in toto
mūdo in sp̄ialibus et tēporalib̄: licet iurisdictiōē tēpo-
ralē p̄ principes mūdi: et alios suos retro: es. in suis sp̄e-
cialib̄ terris debeat exercere. Vbi ibi late multis rōnib̄
ex̄p̄lis et iuribus cōprobat. Vbi etiā tāḡit̄ quōd christus
verūqz gladiū exercuit: et quōd est vna iurisdictio p̄maria
a qua ois alia. Et quōd p̄ncipes nō catholici licite iurisdi-
ctione vti nō p̄nt. Et quōd facta donatio eccl̄ie p̄ impera-
tōē reuocari nō p̄t. Et quōd primo p̄ se deo creaturas re-
xit. Et a quo tpe p̄ alios. Et qđ primo deo in vicariatu suc-
cesserūt. Et quōd christus in quantum hō rex terren̄ fuit.

¶ Decimusquartus: qđ ois creatura p̄ papā valeat iudicari

¶ Decimusquintus: qđ nullus in terris p̄t appellare a pas-
pa nisi ad eum male informatum.

¶ Decimus sextus: qđ ecclesia errare non potest.

¶ Decimus septimus: qđ plus p̄t papa in ijs solū qđ nō sunt
contra articulos fidei et sacramenta: qđ tota alia ecclesia.

¶ Decimus octauus: qđ papa a deo recipit immediate p̄tē.

¶ Decimus nonus: qđ ecclesia non potest esse nulla: etiam
multiplex ibi ratio assignatur.

¶ Vigentesimus: qđ vacante papatu nullus succedit pape in
iurisdictiōē.

¶ Vigentesimus primus: qđ papa trāffert imperiū: cōfirmat
electum in imperato: et iungit et coronat et deponit.

¶ Vigentesimus secundus: qđ imperator non p̄t synodū con-
gregare: nec papam nec clericos iudicare.

¶ Vigentesimus tertius: nullus extra ecclesiam saluatur.

¶ Vigentesimus quartus: qđ qui non habet papam pro capi-
te nec christum habet.

¶ Vigentesimus quintus: qđ nullus excusatur aliqua causa
discedens ab obedientia pape.

¶ Vigentesimus sextus: qđ semp̄ p̄sumere debemus p̄ sen-
tentis p̄latoꝝ: um maxime pape.

¶ Vigentesimus septimus: qđ in dubio sunt seruāde.

¶ Vigentesimus octauus: qđ nō excusatur aliquis discedens
ab obedientia pape propter multitudinem.

¶ Vigentesimus nonus: qđ vnū est consistoriū christi et pape.

¶ Vigentesimus: qđ bauarus schismaticus habuit dñm pa-
pam Jo. pro vero papa.

¶ Vigentesimus primus: qđ vbiqz est papa: ibi est eccl̄ia ro-
mana. vbi etiā dicitur qđ limina ap̄toꝝ sunt vbi est papa.

¶ Vigentesimus secundus: qđ papa non cogit stare rome. Et
ibi dicitur qđ sedes papalis non p̄t mutari a roma.

¶ Vigentesimus tertius: qđ papa non tenetur se purgare de
necessitate de aliqua infamia.

¶ Vigentesimus quartus: qđ papa etiā si iniustitiā faciat vel
grauet quēqz: qđ nullū habet iudicem super se: nec tenet
eligere arbitros cū aliquo: nec potest dare potestatem im-
peratori deponendi eum. Vbi etiā dicitur qđ erit in fa-
cto heresis si fuerit incorrigibilis.

¶ Vigentesimus quintus: qđ nullam causam tenetur a se re-
uocare tamqđ suspectus.

¶ Vigentesimus sextus ar. lōge diffusus: qđ antea fuit eccles-
ia qđ imperium. Et ibi probat quōd incepit eccl̄ia in adā
primo hoie: deinde in eua formata ex adā. Vbi dicit etiā
quare eua creata de costa et nō de terra. Et quōd papa est
vicarius primi et secūdi adā. Et quōd fuit deinde ecclesia
in abel pmo iusto: Et quōd abel representet christū. Et quōd
abel fuit virgo sacerdos et martyr. Et quōd fuit ecclesia in
filij sech iustis. Et quo tpe inceperūt sacramenta eccle-
sie. Et quōd arca noe ecclesiam p̄figurat. Et quōd hoies
sunt in arca. Et quōd per noe significet christus. Et quē
fuit causa inebriatiōis noe. Et quare pauci boni sint in
ecclesia. Et qđ melio: est castitas nuptijs. Et quōd fuit ec-
clesia iustoz ante imperatores. Et qđ abiaā christū repre-
senter. Et quōd melchisedech fuit plusqđ homo. Et primus
rex iustus: et qđ typū tenuit saluatoris. Et qđ ante regnū
eius nō fuit regnum legitimū. Et quōd nēroth fuit tyran-
nus nō verus rex. Et qđ est tyranus. Et quōd nēroth fuit
transgresso: legis nature. Et quōd reges gentiū et chana-
neorū veniētes post nēroth exceptis regibus descēden-
tibus ab abiaā fuerūt vsurpatores regnoꝝ. Et iusti re-
ges ab abiaam processerunt. Et veri dicitur hebrei. Et
quōd Saul fuit primus rex iuste necrus. Et quōd post Saul
oēs reges fuerūt vncti a sacerdotibus vsqz ad christū.

¶ Vigentesimus septimus ar. hic cōtinetur diffuse probatū
quōd ecclesia non sit ab imperio: sed imperiū ab ecclesia:
vbi etiā continetur quōd regalis potestas sit per sacerdo-
talem ordinata. Et quōd sacerdotalis sit prior. Et quōd ec-
clesia habet vtrūqz gladiū. Et quōd sacerdotes veteris te-
stamēti tēporali gladio vtebant. Et quōd fuit verus im-
perator: ante christū. Et quare p̄miserunt qđ essent impe-
ria vsurpata. Et qđ regnū francie oia regna p̄cellit. Et
qđ papa nedū potestatem habet sup fideles: sed etiā infide-
les. Et qđ iuste dat indulgētiā illis qđ vadunt ad occupa-
dum et defendēdum terrā sanctā. Et quōd ecclesia habet
imperii: nedum in occidentē: sed etiā in orientē. Et quōd
papa potest p̄cedere contra infideles qui tenēt terras
quas nūqz christiani habuerūt. Et quōd intelligat illud.
Nihil ad nos de his qui foris sunt. Et quōd post aduen-
tum christi: ois potestas et iurisdictio translata sit ab in-
fidelibus ad fideles. Et quōd regnum et principatū oim

Primi libri articuli.

fideliū cōmiste christus Petro et successoribus. Et quō infideles qui dominū ecclesie recognoſcunt: sunt ab ecclesia tolerandi. Et quō summa et excellens maiestas et potestas et authoritas in oibus: et p̄ omnibus: et super oia data est Petro in hoc mūdo: quō multis rationibus et iuribus probatur. Et quō est multiplex maiestas. Et quō imperator: et quōlibet princeps mediū pape: sed etia in oibus spiritualibus ep̄is est subiectus. Et sicut est heretici cū ponere duo p̄incipia: sic ponere duos christi vicarios generales. Et quō sicut Romano: iurisdictione fuit vsurpara in imperio: sic imperatorū electio. Quare de permissis Romanis imperiū. Et sicut in quibus se ecclesia de temporalibus intrinſit. Responſio ad illud quō iurisdictiones sunt distincte: et quō papa nō habet temporalē potestatem. Responſio ad illud Regnū meū non est de hoc mundo. Quod christus fuit rex etia temporalis: et vicarius suus papa debet esse. Quod papa est deus quodammodo in terra. Quod sit hereticus quasi negare papā vtrāq; potestatem habere. Quare filius dei et ecclesia soluit tributū. De processu nefando Huarū cōtra papā Joan. facto de cōsensu populi et cleri Romani. Et quot rationibus nō tenet. Quō potestas pendet ab authoritate nō cōtra. Quō moraliter exponat illud Luc. c. Ecce dedi vobis potestatem calcandi et c. Quō exponatur verba Iher. i. c. et de ma. et obedi. c. solite. Ecce cōstitui te et c. Responſio ad illud quō a populo Romano vires sumpſit. Quō qui p̄marū ecclesie denegat Romanē: et ponit duas ecclesias: hereticus est. Quō qui aliter sentit de iurisdictione et potestate pape et ecclesie Romane: quō ipse cū sua cōmuni ecclesia sentit nō est catholicus iudicandus. Quō quō faver sciēter rebellis ecclesie impugnat: est ecclesie et rebellis.

¶ Trigessimus octauus ar. quō quō cū papa nō est: p̄tra cū est ecclesie et aduocatus et defensor. Ubi cōtinetur quō Huarus papā Jo. depouit. et fratrem Petrū de comaria apostatā in sedem Petri Rome intruſit. Et quō cardinales creantur et ep̄os per diuersa loca. Et quō tādem ad obediētiā dñi pape Joā. rediit Auinione dicitur frater Petrus: et suo papatu de facto renuntiauit.

¶ Quadragessimus et vltimus de hac materia ar. est p̄cedētes articulos. etrix. tenere et predicare et defendere et nō cauillari et malignari in eis. Ubi multis rōnibus cuius dētissimis cōprobatur vniū esse monarchiam habentem vtrūq; gladiū: vel vtrāq; potestatem in vna politia christiana. Ubi dicitur quō in quōlibet politia vna et felix sepe sunt necessaria. Et quō vera et perfecta virtus apud infideles nō potest esse. Et quare reges catholici inunguntur: et vir tuose regāt. Et quō regnū quodcūq; melius regitur p̄ vniū quō per multos. Et quō sicut in celis vnus omniū p̄sident: sic debet esse in terris. Et quō post christū aliquē oportuit remanere successorē et successorēs. Et quō christus fuit dñs etia temporalis. De rōre Waldensium qui dicunt ecclesiam et clericos nō posse habere bona temporalia: et nō fuisse veram ecclesiam a tempore Syluestri. Quō diuinitus sunt occasio cupiditatis et auaritię: formaliter nō sunt male. In argumentū superioritatis dñi pape inducuntur exēpla ethiopicū regum et imperatorū. De tribus imperatoribus deuotis ecclesie: et alijs tribus persecutoribus eius. Quō imperator: negū coronā: sed etia cōsem recipit ab ecclesia. Quō papa in temporalibus vtrūq; imperatorē sicut inſtrumētū. Quō ex sola electione concordat ante cōfirmationem a papa imperator: administrat.

¶ Quadragessimus primus. A tpe Constantini vsq; ad tps translationis imperij in germanos: eligebant imperatores antiquo more: siue a populo: siue a senatu: siue ab exercitu. Et durauit annis quingentis. Quō in translatione imperij diuersificat est modus imperatorē a. Amēdi: quō p̄mo p̄ electionē: extunc p̄ successionē vsq; ad octauā Caroli generationē: qua deſicēte: p̄mo Hugo dux Aurelian. regnū Francie et imperij vsurpauit. De quo Hugone et non

de Carolo magno deſcēdit oēs reges Francie vsq; nūc. Quō Romani abſciderūt linguā et oculos eruerūt papae Leoni: et postea quō ei fuerūt diuinitus restituti. Quō papa Jo. vir lubricus monitus a p̄mo Othone et cardinalibus et coarctat et in sua malitia per duras coarctatus fuit renūtiare. Quō viuere papa Leone. jr. Romani in cōtra p̄tū ecclesie aliu papā Benedictū vocatū de facto elegerūt. Quō postmodū p̄ pulsione ecclesie fuerūt creati alij imperatores abſq; pulſione ecclesie restituti. Quō postmodū ipm in exiliū miserūt. Quō reserctus cōsul romanus fugato papa Grego. v. fecit papā quēdam grecū ep̄m reserctio me noie Joanne que Otho tertius imperator: cū reserctio me bis debilitauit. Grego. vi. restituit. Quō viuere papa Grego. io. dicitur. v. aduocatus et requisitis p̄ncipibus Alemānie instituti sunt p̄ papā istū Grego. de p̄sensu p̄ncipi electores quō hodie sunt imperatores: et ibi numerant. Lanſa que oēs electores sunt de germania: quō ipi liberauerūt ecclesiam de seruitute Rogobardoz et impioz Romanoz. Et quō deuoti ad sanctū Petrū. Et quō tunc erat Grego. v. papa. quō ex ratione teutonice. Et quō alijs robustiores. Quō papa deponit imperatores et reges. Quō intelligat. Reddite quō sunt Cesaris cesari. Et quō dignū est quō Esar recipiat tributū. Quō nō iure nature est dñiū. Quō regnū et dñiū p̄mū orū habuit a malis: et a quo p̄mū ante diluuiū: post diluuiū. Quare deus potestatem dominiū malorum. Quō omne dominū a deo bonū et malū licet aliter videatur. quod triplici ratione p̄bat.

¶ Quadragessimus secundus. Quare p̄ncipat? Romanus a deo sp̄aliter sit pulſus. p̄pter triplicē virtutē quō erat in eis p̄cipue. Et de hoc ibi multa ponuntur exēpla de triplici eoz dñtate. Quare erat: sincerus amor: p̄ patria: traditio legis sanctissima: mox beneuolētia. Ubi optima exēpla cōsulū Romanoz cōtra auaritiā. Et de paupertate eoz ut republicā dicitur. Nec volebant p̄fici nisi reipublice possent p̄desse. Nec patiebant filios p̄fici anteq; pollerēt virtutibus. Nec p̄fici secrete auaritiā. Et quō aurū respuēbat. Et quō sibi nō parcebāt p̄ republica. De duobus p̄ceptis Platonis volentibus p̄desse reipublice. Quō etia filijs nō parcebāt p̄pter iustitiā: nec filij parētibus. Quō p̄pter virtutes Romanū diuina pulchritudo habuerūt mundi dominū. De opportunis legibus Romanoz. Et quō que faciebāt seruabāt. Quō nihil putabāt vtile nisi iustū. Quō seruabāt iustitiā hostibus: et eoz mores vitabāt et flebāt. De eoz motū beneuolētia et honestate et amicitia. De liberalitate Romano: maxime Titū. De cōfederatione Iudeoz cū Romanis p̄pter mox eoz stremitatē. Quō Romani in istis vltimis tēporibus in virtutibus defecerūt: et p̄ ceteris nationibus sunt vitijs inuoluti. Et quare de adhuc p̄nitit esse imperiū apud eos.

¶ Quadragessimus tertius. De quō: monarchijs orbis: et quō fuit p̄ma. Et de regno celis christi: cui papa succedit. Quō Constantinus renūtiāuit monarchie et cessit Syluestro imperiū occidentis: et recepit ab eo imperiū orientis. Quō ante christū aduētū imperatores imperiū tenuerūt. Quō nō potest reuocari donatio Constantini ecclesie. De triplici intellectu illius verbi Regnū meū nō est de hoc mundo. Quō nō debet administrare electus in imperatorē ante confirmationem pape.

¶ Quadragessimus quartus. Quō potestas papalis dignissima est et vtilissima oim potestati: quō multa. Quō gen. de rito: missi est. Et sciētia canonica missa ex theologica et legibus. De triplici genere hoim laicoz clericoz religiosorū. Et quō cōcordat cū triplici sciētia: theologica canonica et ciuili. De his quō no. Imo. et dñe. de iudi. nouit. et de fo. cope. licet. de materia pape. Quō specialis est cōmunitio inter papā et imperatorē. Quō de vsq; ad Noe se recepit mūdū: et ab eo vsq; ad christū recepit p̄riarchas et dices et reges et sacerdotes. Quō olim clerici de facto iudicabant p̄ laicos. Differētia inter canones et leges inſ

Primi libri articuli.

periales et alias constitutiones et consuetudines laicorum. Quis eximit clericos a iurisdictione imperatorum.

Quadragesimus quintus articulus. Casus in quibus solus papa dispensat. Maiores cause sunt ad sedem apostolicam deferende. Et computantur. lxxv.

Quadragesimus sextus articulus. Casus in quibus non potest papa dispensare. Papa maior est Paulo auctoritate. Potest papa et in materia causa dispensare quod monachus habeat proprium et contra. Quod sufficere et multipliciter probatur et respondet ad contra. Abdicatio proprietatis et custodia castitatis non sunt de substantia monachatus nisi per excessum. De anachoreis multi viri perfecti proprium habuerunt et testamentum fecerunt. De perfectis in ecclesia primitiva et apostolice temporalia contra habuerunt. Licet non commiserent eis post apostolatam. De sunt monachi qui non subsumunt de iure abbati. De dispensatio facta sine causa rationabili non excusat quantum ad deum. Si sine causa dispensetur in monachis contra. Ipse non debet petere debitum sed propter sine conscientia potest. De papa non potest accusari nec condemnari: quicquid agat nisi in heresi. De in quibus potest dispensare papa que non sunt contra fidem et ubi non nuntur peccatum: nec est periculum animarum.

Quadragesimus septimus articulus. De officio potestatis legatorum: in quibus possunt dispensare et in quibus non.

Quadragesimus octavus articulus. De irregularitate quod sit et in quibus casibus contrahatur. Et de eius multiplici specie. Casus in quibus post peractam penam impedit executio ordinis: et inducitur irregularitas. Quando et per quem possit circa irregularitatem homicidii dispensare. Item de multiplici specie irregularium. Quomodo demones obsident animas. De infamia quid est et quomodo irrogetur.

Quadragesimus nonus articulus. Qui sunt infames: et de multiplici infamie specie.

Quinquagesimus articulus. De potestate et iurisdictione episcoporum: per consequens patriarcharum archiepiscoporum et primatum: qui includuntur in ordine episcopali: et in quibus casibus possunt dispensare: et sunt bene centum et xxx. Privilegia episcoporum. Casus in quibus prohibentur episcopi dispensare. Que regula est tenenda super dispensatione episcoporum.

Quinquagesimus primus articulus. Redir ad potentiam papalem. Et quod in christo homo non solum in quantum deo fuit dignitas et potestas regalis et sacerdotalis. Et quod est caput etiam in quantum homo non solum hominis sed angelorum. Et super hoc multe auctoritates et originalia. Quid distat inter pontificem et sacerdotem. Et quare papa summus pontifex vocatur. Quod christus communicavit hominibus potentiam et quam. De triplici gubernatione sui rationabili et irrationabili. Quare christus communicavit hominibus potentiam suam. De triplici christi potentia: sacerdotali regali et miraculosa: quam hominibus communicavit. Et quod communicatur hec potentia: et quibus. quod malis detur etiam potestas miracula faciendi. De duplici scientia: et duplici sacerdotio: et de triplici.

Quinquagesimus secundus articulus. De duplici regia potestate spirituali et temporalis. Quod in tempore nature et in tempore legis datus sacerdotibus erat reges et duces et iudices. Quod beato Petro fuit data principaliter potestas regia. Et quod prelati ecclesiarum dicunt reges. Quod summus pontifex est rex regum tam secularium quam spiritualium. Quare contra prelati ecclesiarum novo ceterum reges: Et quod vocentur. De potestate loquendo potestas principum spiritualium et secularium distinguuntur: vna dicatur regalis: et alia sacerdotalis: quia regalis vere conveniat prelati ecclesie: sed quia vna dicatur spiritualis: alia secularis. Quod dupliciter coniungitur homo deo ministerio sacerdotali.

Quinquagesimus tertius articulus. De actibus qui ad regiam pertinent potestatem. Quales debeant esse reges. De in regibus scientia requiritur. Actus qui pertinent prelati ecclesie: qui etiam dicuntur reges. Duplex angelis potestas convenit. De prelati dicuntur angeli. Quod connectio duplicis potestatis sacerdotalis et regalis: in quantum habuit in veteri testamen-

to. Quod claves non erant in sacerdotio regali. De prioritate harum duarum potestatum: sacerdotalis et regalis. De Doyles fuit sacerdos et mediator: et tenuit typum christi. De potestas regia spiritualis superior et dignior est quam sacerdotalis.

Quinquagesimus quartus articulus. De gradibus et inaequalitate vtriusque potestatis: et diversis personis eas habentibus. Quod apud gentes erat gradus: et in testamento veteri et nouo. Quod sunt gradus tam in regia potestate temporalis quam spiritualis. Quod oportet ponere unum summum caput: cui omnes alii obediant: qui habeat plenitudinem potestatis. De excellentia papali. Et quibus nominibus nominetur papa. De quatuor conditionibus ecclesie que pape conveniunt. Quare dicatur ecclesia vna catholica sancta et apostolica. De dupliciter dicitur ecclesia vna: universalis multiplici ratione probatur. De optimo est regnum quod fit per unum. Et quod in multitudine humana vult optime regatur: oportet esse unum summum rectorem.

Quinquagesimus quintus articulus. Privilegia singularia Petro et pro eius successoribus concessa. Multis originalibus probatur quod intelligantur illa verba: Tu es Petrus. vltimum in fine libri in celis. Quare vocetur Petrus: et Simo: et filius iohanna: et cephias. Luitus apostoli christus prius lauit pedes. Et de intellectu verborum: Simo ecce sathanas. et cetera que sequuntur. Quare solus Petrus eduxit gladium et percussit. Quare primo christus resurgens apparuit Petro inter apostolos. Quare soluit tributum pro christo et se. Quare solus Petrus interrogavit: Si peccaverit in me frater meus et cetera. Quare requirit a christo an amet eum. Quid est oves pasce. Et quod intelligatur: Pasce oves meas. Quod intelligatur illud: Significas quia morte clarificatur esset deus. Et illud: Quersus Petrus vidit illum discipulum. Et illud: Non carabit hodie gallus etc. Et illud quod Petrus misit se in mare et venit ad Iesum. Et illud: Si tu es iube me venire ad te. De solitudine aliqui appetenda. De tribulationibus ne ecclesie. Et secundo adventu domini. De Matthia substituto Iude proditori. Item de prerogatiuis Petri et primatum ipsius etiam per Constantinum approbato.

Quinquagesimus sextus articulus. De differentia et convenientia duplicis potestatis: regie scilicet spiritualis et secularis. Et quod conveniant ad invicem sicut tempore potestatis et dignitatis et causae salutaris. Comparatio potestatum sicut continentia. Multiplex probatio quod spiritualis potestas sit dignior et superior temporalis. De spiritualis potestas prebeat temporalis. Spiritualis potestas ad temporalia dupliciter se extendit. De temporalis potestas instituat et iudicet pro spirituali. Quicquid sunt sub temporalis potestate: sunt et sub spirituali. Et temporalia que subsunt potestati temporalis: subsunt et spirituali. Quod conferuntur beneficia domini temporalis. Quod licet quod habet potestatem spiritualis prebeat etiam in illa temporalis: non tamen esse suum per se esse in ecclesia principem temporalis et temporalem tamen potentiam habentem. Quod licet potestas spiritualis prebeat temporalis: non tamen debet exercere immediate loquendo regulariter: ea. In quibus casibus se potestas spiritualis de temporalibus intro mittit. De summus pontifex non solum iure diuino: sed etiam humano habet potestatem temporalis. Quid operetur hoc ius et donatio Constantini. De reges suo modo spiritualis debet esse. Et quare vnguntur in baccho reges: et pontifices in verice.

Quinquagesimus septimus articulus. Que sunt necessaria in regibus ad bene regendum. Que pericula veniunt pro malo regimine. De forma iuramenti qua iurat imperator: pape.

Quinquagesimus octavus articulus. In quibus differt potentia pape a potentia christi. Quomodo et qualiter papa habet plenitudinem potestatis.

Quinquagesimus nonus articulus. Obiectio prima quod regalis et secularis potestas non sit necessaria ecclesie. Solutio. Obiectio secunda quod potestas spiritualis non sit superior temporalis: et quod ea non instituat et non dissolvit. Solutio. Obiectio tertia quod potestas spiritualis subiacet temporalis. Solutio et distinctio. Obiectio quarta quod spiritualis potestas non prebeat temporalis. Solutio. Obiectio quinta quod papa non instituat potestatem temporalis. Solutio. Obiectio sexta contra id quod dictum est: quod potestas spiritualis respectu temporalis se habet in ratione cause efficientis et finalis. Solutio.

Primi libri articuli.

Obiectio septima q̄ Petrus nō habuit iura terreni in perij. Et q̄ reges non p̄sunt regno terreno. **Solutio.** Duplīciter d̄: regimen terrenū. **Obiectio octava** q̄ ecclesia nō potuit habere t̄pale potestātē ex concessione Rōstāri nī. **Solutio.** Et q̄druplex distinctio sup̄ regno & regnan tīb. Quōd Rōstāri iure humano iuste habuit impet rīū: illo iure cōcessit Syluestro. **Obiectio nona** q̄ habētes iurisdictionē sp̄uale non p̄nt t̄palia possidere. **Solutio.** Quōd illud. Nolite possidere aurum &c. **Obiectio x. q̄** Petrus nō sit caput oīm fidelīū. **Solutio.** Quōd alij apostoli non habuerūt parem potestatem cum Petro. **Undecima dubitatio** & obiectio q̄ papa non habeat plenitudinem potestatis. **Solutio.**

¶ Seragesimus ar. Expositio extrauagātis dñi Bonifacii q̄ incipit: Unā sanctā ecclesiā determinantis ad papā vtrūq̄ gladium pertinere.

¶ Seragesimus primus. Tractat̄ specialis de ecclesia. Quōd ecclesia vocat̄ domū, ciuitas, regnū. Duplīplex & vtilis expositio illorū verborū: Eiect cientes & videntes de templo dñs. Et de spelunca latronū maxime cōtra simoniacos. De multiplici domo. Quomodo vocat̄ domus ecclesia. Quōd ecclesia dicitur ciuitas.

¶ Seragesimus secundus. De ecclesia d̄: regnū magis p̄p̄e q̄ domū vel ciuitas. Quorū modis accipiat̄ regnū. Quōd differt regnū dei a regno mundi & diaboli. Per q̄s figuratū vtrūq̄ regnū & ecclesia: scilicet iustorū & iniquorū. De regno q̄druplex gl̄ioso. De r̄ conditionib⁹ q̄ regnū efficiūt gl̄iosum. Quōd meli⁹ est regi per vnū q̄ p̄ plures. Quōd magis expedit regimē in iustū esse multorū q̄ vni⁹. Quē mala faciūt tyrāni. Quōd nō sit cōpetēs regis p̄miū honor: & mundana gl̄oria s̄ ambitioſa. Quōd regnū excellens erit p̄miandū si bñ regit. Quōd tyrāni parū durāt. Boni reges etiā t̄palter abūdāt. Quōd sit regis boni officij. Reuersio ad r̄ conditiones gl̄iosū regni t̄pales: scilicet q̄ recte sit institutū, q̄ sit antiquū, q̄ sit ordinatū, q̄ sit vnicū, q̄ sit iustū, q̄ sit magnū, q̄ sit abūdans, q̄ sit forte, q̄ sit pacificū, q̄ sit durabile. Quōd he cōditiones r̄ cōueniāt regno ecclesie.

¶ Seragesimus tertius. Quōd regnū ecclesie est vnū. De multiplici vnitare. Triplex modus vnitatis s̄m q̄ ecclesia d̄: vna. Quare dicat̄ baptisma vnū. Quare dicat̄ ecclesia vna: quū. vij. in Apocalypsi a Joanne describant̄. De triplici diuersitate in ecclesia. Quare regnū ecclesie d̄: cas̄ tholicū. i. vniuersale & ecclesia vniuersalis. Quōd ecclesia d̄: copiosa. Quōd regnū ecclesie est sanctum: & quōd. Quid est sanctitas. De duplici immūditia. Sanctū d̄: tripliciter. De duplici cultu dei. Quē pertinet ad verū dei cultū. De multiplici sacrificio. Quare d̄: regnū ecclesie iustū & bonū. Quōd regnū ecclesie d̄: apostolicū. Et ecclesia d̄: ap̄lica. Et quare. Quare magis dicat̄ ecclesia ap̄lica q̄ p̄p̄etici ca. Quare ecclesia nō d̄: christiana a christo. Quōd ecclesie regnū recte sit institutum. Figure duodecim ap̄toꝝ per numerū duodenarium. Quōd regnū ecclesie sit firmū. Quōd ecclesia potissimū & p̄cipue fundata est super petram. Quōd regnū ecclesie habuit triplicem statum.

¶ Seragesimus quartus ar. Quōd dicat̄ christus caput ecclesie. Quōd ecclesia antiquorū patrū & ista vna est: etiā caput semp̄ christus. Quōd habuit initium regnū ecclesie & ecclesie. Quōd incepit regnū terrenū a Nemroth p̄ tyrannidē & cōtinuauit in iudēlib⁹ vsq̄ ad christū. Quōd primus rex catholicus fuit Delchisedech. Quōd prim⁹ rex fidelis fuit sacerdos. Quōd post exilij filiorū israel de egypto sacerdotes reuerūt p̄p̄m. Quōd sacerdotes tūc habebāt iurisdictionē t̄pale. Quōd clerici p̄nt habere iurisdictionē t̄pale & dōs minij. Inter q̄ ecclesia ante christū & post christū vna.

¶ Seragesimus quintus. Tractat̄ specialis de schismatice cōtra vnā sanctā catholicā ecclesiā s̄verigētibus & diuidētibus. Quōd schismatici imp̄munt in sacramētis characterē: si formā ecclesie seruat̄. De multiplici caractere de conditionib⁹ & malis schismaticorū. De impio Bauaro schismatico deponēte papā Jo. xxij. & substituēte sibi

frat̄r Petrū de comaria. Quōd ultra originalia & auctoritates & rōnes cōtra schismaticos & eorū sacrificia. De tribus gradib⁹ innocētie. Probatio p̄ multa originalia q̄ non est a malis faciēda separatio coppositis: Et q̄ peccatū alienum non nocet alteri non consentienti.

¶ Seragesimus sextus ar. cōtra illos q̄ vocāt ecclesiā meā retrice. Quōd multiplex ecclesie sc̄e dei: Et de multiplicib⁹ figuris per quas p̄p̄ie figuratur: Et de eius multiplici nomine & vocabulo gl̄ioso & laude: ius. De multiplici eius cingulo. De multiplici genere & specie peccatorum membrorū ecclesie corruptorum.

¶ Seragesimus septimus ar. exhortatio s̄m̄. De reformatione ordinis b̄ti Fr̄cis. De diuisione ecclesie: Et duas bus ecclesie. Quid est hypocritis. Exhortatio ad ecclesiā q̄ ad sp̄sūm redeat in sc̄a vita. Pulchra lamentatio christi sp̄sū s̄p̄sam ecclesiā deuiare: Et de ecclesie renovatione & reductione & p̄stina sanctitate. Et quōd redibit p̄ virtutes s̄ias vitis q̄ in suis mēbris remanet immoluta. De auaritia ecclesie i mēbris. Quōd oīētales & ap̄p̄icani greci & armeni & quorū sedes p̄iarchales: & multi in occidēte a vero cultu ecclesie & obediētia recesserūt p̄pter auaritiā & superbiā maxime ecclesie prelatorū. Quōd in fine ad sanctā redibit ecclesia paup̄tate & humilitate. Quōd contra antichristū diuēt & superbiū potissimū pugnabūt veri fratres minores humiles & pauperes. Pulchra & vtilia circa contēplationem dei & patrie.

¶ Seragesimus octauus. Quare schismatici receāt ab ecclesia: & maxime t̄pē dñi pape Jo. xxij. Quōd non dedant iudicare papā: nec publice nec p̄iuatim. Cōtra ecclesiā diuidētēs & se ab ecclesia separātes. Quōd ecclesia nō h̄z partem. Et q̄ impingūt in articulo illū: Et vnā sanctā ecclesiā catholicā q̄ dicit̄ se de p̄te ecclesie. Quare ecclesia h̄z tribulationes. Duplīplex p̄bat̄ exhortatio q̄ quīs mali sint plati: nō sit ab vnitare ecclesie recedendū. De q̄bus dā heresib⁹ Marfilij Paduani cōdēnati a dño Jo. pa. pa. xxij. Bauaro schismatico adherēt. Undecim rōnes q̄ papa nō pot̄ ab impatore iudicari: s̄ dicebat Marfilij Rūno quōd Pilatus christū cōdēnauit. Quōd p̄b̄yteri non habēt tantā potestātē: quāntā ep̄i nedū quāntā papa cōtra Marfilij s̄ asserēt. Quōd quadruplex est maioritas. Quōd p̄sona. v. modis p̄eest p̄sona. Quōd prelatio s̄sistit in trib⁹. Quōd impator: nō succedit pape vacante ecclesia: cui⁹ dñi dicit̄ Marfilij. Quōd ecclesia & clerici p̄nt h̄re p̄p̄iū s̄ Marfilij. Quōd post christū ascēdētē semp̄ remanet i terra ei⁹ vi carū ghalis papa s̄ Marfilij. Quare i isto t̄pē crescat hereses i ecclesia. Quōd ecclesia in tribulationib⁹ viget & creuit.

¶ Seragesimus nonus. Quare plator s̄nie nō seruatur. Peccat̄ moraliter plati in mortali cōstituti publica officia exerceēt. Quōd vera correctio est p̄ vitā: nō p̄ verba. De cura triplici prelatorū. Quōd p̄p̄s tripliciter est pascēdus. Excoicatio cōtra malos prelatos q̄ se pascunt & non populū. Quōd accedendū sit ad cōmunionē. Quid signifi cant. v. sacerdotalia indūmēta. Quid est supererogare: Et quorū modis supererogat̄. De vij. operibus misericordie que debēt facere prelati circa subditos sp̄ualiter.

¶ Seragesimus. Quid est cura. Ad quē p̄inet curā cōmittere. Quorū modis accipiat̄ cura. Cōtra malos prelatos multa pulchra. Non recedendū ab ecclesia p̄pter malos prelatos. Duplīciter ecclesia cōmendatur.

Cūda pars prin-

cipalis operis de plactu ecclesie. Primus articulus. Expositio q̄rti. & p̄henoz summaria. Quare est angustia via q̄ ducit ad vitā: & lata q̄ ducit ad mortē. De duplici stercore. Expositio multiplicis interpretationis s̄bi. nazarei. De multiplici s̄gne malo & bono.

¶ Secūdus ar. expositio ofonis s̄p̄re. Recordare dñe qd̄ acciderit nob̄ &c. De multiplici redēptiōe. De abominabili p̄tō s̄ natura. Et de ei⁹ p̄nititiōe & multiplici s̄p̄e

Secundi libri articuli.

Quomodo grauant ecclesias in visitationibus et pcuracionibus: et de pena iuris super hoc.
¶ Decimus octauus ar. de statu Episcoporum et de eorum excessibus.
Quot nominibus Episcopi nominentur. Et tunc bonum erat episcopatum querere: quia per eum veniebat olim ad tomum martiri. Duo principalia sunt opera pontificis. Repertorium de materia episcoporum: cum suis originalibus. In Episcopatum de. r. ab abusu. Qui pensat periculum et onus episcoporum: non appetit episcopatum nec iudicat episcopos.
¶ Decimus nonus ar. Quibus debet deferri pape et cardinalibus et alijs placet. Et in foro pnie maior est confessio: papa. Repertorium breue de statu patriarcharum.
¶ Viginti ar. Repertorium in quibus casibus coiter offendit episcopi: Et sunt. In iure pbatu. Qualiter puniat iniuste excoicans. Item repertorium de auctoritate et iurisdictione et excessibus: adhuc aliquibus ipsoz episcopoz.
¶ Viginti primus ar. de potestate episcoporum et de materia eorum. De officio eorum.
¶ Viginti secundus ar. Multa originalia super statu prelatorum in que qualiter debeant se habere: Et extra ambrosios et insufficientes placet: et de periculo eorum et subditio. Cathedra petrie. iiii. pedibus consistit. Item de iurisdictione et potestate placet in statu in genere.
¶ Viginti tertius ar. de statu abbatum et potentia et iurisdictione: Et de eorum effectibus. In quibus casibus dispensent abbates. De vitijs quorundam eorum.
¶ Viginti quartus ar. de vitijs quorundam monachorum.
¶ Viginti quintus ar. de vitijs aliorum ecclesie ministrorum generaliter.
¶ Viginti sextus ar. de vitijs quorundam canonicorum.
¶ Viginti septimus ar. de vitijs quorundam presbyterorum. Quibus modis offendit in hominibus dicendis. Quidam presbyteri et clerici quod in missis offendit. Quid sit agendum cum sanguis stillat de calice: vel cum corpus christi euomitur: vel cum aqua loco vini in calice ponitur. Casus episcopis referuntur.
¶ Viginti octauus ar. de vitijs generaliter omnium clericorum. Decem et septem peccata omittuntur ludis rasilorum. An valeat instrumenta confecta per clericos notarios: Et an episcopi possint constituit in ecclesiasticis notariis: Et quod de notariis constitutis per papam. Repertorium de clericis coniugatis. Repertorium de clericis non residendis in ecclesia vel pbeda. Repertorium de clericis egrotantibus: Et de excoicatio suspensio depositio vel interdicio celebrantibus: Et de non ordinato ministrantibus: Et de p salu pnoto: Et generaliter de materia clericorum. Clerici non sunt dñi fructuum preceptorum ab ecclesia: nec rerum ecclesiasticarum multis iuribus coprobant. Clerici tenent si bene videntur ad restitutionem illorum fructuum quos voluerunt pro se sumunt et indebitum: vel non dicentes officium diuinum: vel in mortali peccato dicentes vel ecclesiarum officiantes.
¶ Viginti nonus ar. de criminibus imperatorum. Tripliciter corona coronant reges Romanorum: Et quilibet corona quod designat. Et donatio facta ecclesie ab imperatore non potest reuocari: Et quod quilibet potest sua dare ecclesie in morte et in vita. nec est necesse quod talis donatio insinuetur: et quod libera est a lucratione inscriptionibus. An ecclesie possit fieri donatio de feudo et in eo succedere. Rex Romanorum an coronari potest condere privilegia. Et eadem habet potestatem quam imperator. Et duobus modis in discordia quilibet potest administrare vt rex: donec per papam alteri electio fuerit confirmata. Repertorium de materia imperatorum et est additio.
¶ Triginta ar. de peccatis regum. De malis consiliarijs regum maxime regis Castellae. De eorum officialibus et ministris. Que sunt necessaria ex parte in lite quod super dispensatione illorum qui sunt coniuncti in gradu prohibito impetrant.
¶ Triginta primus ar. de delictis aliorum magistorum secularium in dignitatibus constituto: vt principum marchionum ducum comitum et baronum et similibus.
¶ Triginta secundus ar. de delictis militum simplicium. De multiplici militia. De hostibus militibus recuperantibus Hispaniam.

¶ Triginta tertius ar. de defectibus et peccatis magistorum. Et contra absum sciari liberalium: quod loco rheologie in eiusdem scholis per religiosos magistros et seculares legunt. De magistoribus hostibus: qui expertes scientes sunt et eorum arrogantia. De periculo male doctrine.
¶ Triginta quartus ar. de offensionibus et delictis discipulorum et scholarium.
¶ Triginta quintus ar. de peccatis dudicatorum: et qui prohibentur aduocare. Et quando tenentur ad restitutionem eorum que illicite sunt lucrati.
¶ Triginta sextus ar. de offensionibus iudicis peritoz et aduocatorum.
¶ Triginta septimus ar. de offensionibus pcuratorum.
¶ Triginta octauus ar. de testibus criminibus et offensis. Qui sunt qui non possunt restituari.
¶ Triginta nonus ar. de peccatis accusatorum: Et qui sunt qui accusare non possunt. Et tenent ad restitutionem falso accusantes: sicut falso restituentes.
¶ Quadraginta ar. de peccatis notarioz: Et quod iurati facere in officio suo. Et episcopi possunt facere notarios.
¶ Quadraginta primus ar. de vitijs iudicis quod cruciatus. Qui iudices esse non possunt. An possit imponi pena pecuniaria pro delictis: Et si imponit: cui cedat. Et iudices puniuntur male iudicantes.
¶ Quadraginta secundus ar. de peccatis et fraudibus mercatorum. De vitijs artificum. Et non sit differentia inter mercatores et artifices.
¶ Quadraginta tertius ar. de vitijs laboratorum et rusticorum et agriculturalium.
¶ Quadraginta quartus ar. de vitijs pueroz.
¶ Quadraginta quintus ar. de peccatis et vitijs mulierum. De Salomone lapsio in idololatriam propter amorem mulierum alienigenarum. An maleficia possunt per alia maleficia et incantationes destrui. An possint mulieres habere officia publica. An mulieres valeant se fucare.
¶ Quadraginta sextus ar. de vitijs et quilibet et inquam est restitutio facienda. Et clerici male administrantes bona ecclesie tenent ad restitutionem. Quid de muliere que partum supposuit alienum: vel suscepit filium de adulterio: quem marito assignat pro suo. Que sunt necessaria vt sit iusta bellum. An clerici possint vt armis offendibilibus et pugnam in bellis illis. Et bellum est multiplex. Quatuor et quantum teneant ad restitutionem que sequuntur omnium in iniusto bello. Que est forma restituendi famam. De restitutione eorum qui sunt lucrati in ludo. Casus in quibus secularia negotia clericis sunt peccata. De restitutione facienda per artifices et mercatores et negotiatores. De v. quod vir absque peccato exerceat. An religiosus possit facere elemosinam. An pro ea possit facere. Quid de his que acquirunt excommunicatis: et an possint condere testamentum.
¶ Quadraginta septimus ar. quod forma seruanda est in restitutione illicite ablatorum. Si per remissionem sibi factam est debito: plenarie liberantur.
¶ Quadraginta octauus ar. de statu martyrum qui quodam modo in ecclesia defecit. De bono et malo sanguine. Et ecclesia se debet peccare et inimicos diligere: non bella facere velle obedire. Quid est par. Quid est per quod ecclesia debet facere guerram. Que sunt necessaria vt iustum sit bellum et iuste pugnetur: et qui in eo reprobant. Et ecclesia debet pacifica: et armis carnalibus non debet vti. Contra malos placet dantes fauorem filium et auxilium in guerris et in bellis iniustis. De septuplici martyrio spirituali. Quid ista sex spiritualia hodie martyria defecerunt. Contra placet de pauperibus non curantes: et confanguineos ditantes.
¶ Quadraginta nonus ar. contra placet ranciosos et superbos. De quatuoruplici vana gloria placet quorundam. Contra vanam gloriam scie pulchre allegationem. Contra vanam gloriam in ornatu exteriori. Qualiter per vanam gloriam quorundam personarum ecclesiasticarum: per quam perditur vera gloria

Secundi libri articuli.

sempiterna. Quis est verus humilis. Quare vocat va na gloria: et de dano eius. Inuicatio ptra ecclesiam in mē sibus a crucis ignominia que est vera gloria deuiat. De multiplici alio genere martyrii.

Quinquagesimus ar. de statu p̄fessor. De triplici p̄fessione n. e. cordis. ois. et opis. longa allegatio et vitia. De eq̄litate p̄ris et filij et vna essentia. De duplici i chris̄o subliātia et natiuitate. De eterna ḡnatiōe filij a p̄re. De impio Ar̄to. De vitij ois et lingue. De psalmodia h̄bali et nō cordiali clericor̄. Quōdā in officio diuino. Quō debemus orare et psalmodiare. Que sit cā vagationis mensis in diuino officio. De diabolo malas cogitationes im mittere. Quō nil ita diabolū p̄cutit sicut ignita oratio. Quare p̄mittit vn̄. De in adiutorij in principio hoīa rū. De q̄busdā vitij intra ecclesiam p̄ negat ch̄illus.

Quinquagesimus primus ar. de statu anachoritarum et eremitarum. De secta pessima sarrabaitarū. Quō nō est p̄fecta religio sine obedientia. Quō maior est castitate et corpore paup̄ate. Utilitas de abnegatiōe pp̄ie voluntatis. Illi de ecclesia p̄mittua p̄fecti erant religiosi: et tñ cōiter viros habuerunt. Dispersare p̄p̄a in p̄p̄io et castitate religiosor̄ et causa magna vt supradictū est. Nullus sic ch̄illus imitatur sicut verus obediēs. Nō vincit sup̄bia nisi p̄ verā obedientiā. Contra acidiā pseudo eremitarū. Que est vocatio veror̄ anachoritarū et eremitarū. De acitibus q̄bus decipit diabolus eremitas vel solitarios sub specie spūs. De monacho obferrice. De Abiaā anachorita cuncte ad p̄sbulū ad liberandū nepotem. Quē veri anachorite mortui sunt vite actiue extra se quā tuis fructificare. De anachorita decepto a diabolo sub specie auditiōis in illam et executionis restamēti p̄ni. De solitudine anachoritarū maxime circa p̄sonas notabilis et mulieres. De begardis alemānic nihil h̄re volētibus. Quō oēs antiqui eremite erant pauperimū: et de la bore manuū suarū viuebāt: et tñ habebāt pp̄iū. Quō illi q̄ se dicūt aplos statū aplos nō seruāt. Et quis fuit statū ap̄licus. Quō intelligit sine intermissione orare. f. m. aplm: Et q̄ est vera orō. Quō nō est labor: intermittē dus sub specie orōnis. Quā intentiōe et quō est orandū. Quō eremite fratricide et alij gyrouagi begardi et speudo ap̄li mendicare non possunt. De labore manuū. Et quō oēs eremite et anachorite et monachi antiq̄ de labore manuū viuebāt. Et de hoc multa exēpla. De hez res illoz qui dicunt euchidic q̄ nolunt manuū labor rare. Et quō intelligendū sit illud euāgelij: Ne solliciti sitis aie v̄re qd manducatis et c. Quāta bona faciat labo: manuū. Contra nos laborātes et elemosynas recipētes. Et p̄ recipētes elemosynas sup̄fluas. Quō diabolus instigat multos ad elemosynas faciēdas: vt recipētes eas sup̄fluas vel indebitas pereant.

Quinquagesimus secundus ar. de erroribus Begardorū ab ecclesia condēnatis. Et de p̄mo errore eor̄ q̄ dicūt q̄ hō tantū p̄t in hac vita p̄fici: q̄ effici p̄t impeccabilis. Quō hō quilibet quātūvis p̄fectus p̄t adhuc p̄fici in hac vita. etiā marei h̄illi et amplius hic v̄itisset. Quō solus ch̄illus ampli⁹ nō potuit p̄fici: quōis p̄ceptus fuit p̄fectus. Quō in ista vita nullus p̄fecte mōdus ita sit p̄fectus q̄n amplius p̄fici p̄t. De sc̄do errore eor̄ q̄ p̄fecti ieiunare nō tenet: nec orare. De ofonis virtute et modo orandi. In sex excedit oratio ieiunij et elemosynam. Que bona facit orō. Quid est sensualitas. De tertio errore Begardor̄ q̄ p̄fecti nō tenent hōi obedire. Ad du cum multe allegatiōes cōtra istum errorem. Quō meret q̄ obedit hōietiam malo p̄pter deum. Qui deo obedit: obedit ei a deo. De vitio qd vocat apud grecos hydiō rithima qd obedientia destruit. Utilis labora p̄ sp̄m libertatis q̄ hodie currit p̄ mūdū. Et quō intelligitur: Vbi spūs dñi: ibi libertas. De duplici seruitute. De tris bus q̄ seruitutē inducūt. De h̄bo apli quomō intelligatur. Iusto nō est lex p̄posita. Quō lex verus nō abhulit ad

plenum occasiones et seminaria p̄ctōz. De duplici lege. Quō nō p̄t esse liberas vera vbi est p̄ctm. De quarto errore Begardor̄ q̄ est q̄ hō p̄t finale beatitudines fm̄ oem gradū p̄fectionis in p̄ni vita cōsequi: sicut eā in vita obtinebit b̄tā. Quō rota p̄fectio hoīs in hac vita est in charitate. De duplici dei visione. De duplici beatitudi ne. De errore grecor̄ qui dicūt vsq̄ ad diē iudicij non ituras aias sanctas in celū: nec p̄ctorem in infernū. De q̄nto errore Begardor̄ q̄ est q̄ quilibet intellectualis natura seipsa naturalr̄ est beata. q̄q̄ aia nō indiget lumi ne gl̄ie ipsam eleuāte ad deū videndū: et eo bre fruedū. Quinq̄ modis deus bon⁹ est: et nulla creatura his modis bona. De duplici lumine gratie et gl̄ie. Quō Adā an p̄ctm triplici radiolucis fuit illustrat⁹. De sexto errore Begardor̄ q̄ est q̄ se exercere i actib⁹ virtutū est hoīs imperfecti: et p̄fecta aia licētiat a se virtutes. De sp̄u libertatis est iste error. Quō nō est virt⁹ q̄ aliqui nō p̄cedit in actū. De vij. errore Begardor̄ q̄ ofculū mulieris quū ad hoc nō inclināt natura: est mo: tale p̄ctm. Act⁹ autē carnalis quū ad hoc natura inclinēt: p̄ctm nō est. maxī me cū tentat exercens. Nō est p̄ctm bona intētiōe ofcus lari et tāgere. Nō facit p̄ctm inclinatio nature: sed puer sa voluntas. Probat multis auctoritatib⁹ et originalib⁹ simplicē fornicationē esse p̄ctm mortale. Quō tentatio de se nō est p̄ctm. De vij. errore Begardor̄ q̄ in eleuatiōe corpis dñi nō debet adfurgere ne a p̄replatiōe recedat.

Quinquagesimus tertius ar. de statu religiosor̄ in ḡne maxime medicantiū. Quō ecclesia p̄mittua tota erat perfecta et religiosa. De ecclesia p̄fecta que fuit Alexandrie sub Marco euāgelista. De q̄busdā malis religiosi nostri t̄pis similib⁹ phariseis hypocrisis: et in q̄bus offendit. De sale infatuato. Figure et originalia contra aliq̄s religiosos non perseverantes.

Quinquagesimus quartus ar. de vitij spāl̄ib⁹ q̄rūdā religiosor̄. Et p̄mo de pp̄ietatj vitio: Et h̄ tripl̄: in p̄ncipio igressus in p̄cessu et egressu religionis. De plena renū tiatione in p̄ncipio faciēda. De triplici mō renūtiatiū. Multa vitia de paup̄ate: et p̄ auaritiā. De vitij patrū.

Quinquagesimus quintus ar. de regula et de declaratiōe nō fratrū minor̄. et q̄ nō p̄t h̄re pp̄iū etiā in cōmuni sicut alij religiosi. Quō clerici vsuarij sunt: nō vsufructuarij. Quale vsum habuerūt apli post ap̄latū in reb⁹ quib⁹ bus vrebant. Quadruplex rō q̄re apli p̄dia nō habuerūt in Judea. Quō reuocati fuerūt apli ad p̄ni hoīs dignitatem. De sandalijs apostolorum.

Quinquagesimus sextus ar. Quō simplex facti vsus p̄t a dñio separari. Quō apostoli oia reliquerūt quoad pp̄rietatem et dñiū: nedū quātum ad affectionem. Quō alia fuit paupertas euāgelica q̄ moysaica. Quō p̄fecti est relinquere oia quoad pp̄rietatem et affectionem: q̄ solum quoad affectionem. Et quid distat inter renū tiare et relinquere. De quor̄q̄ modis differentie circa res temporales. Quō omnes apostoli pus habitū secularē mutauerūt. Et q̄ fuerūt vniformiter induti tunica vna et palliolo: et semicalciati sandalijs. Multiplis ceter probatur quomodo verbuz Petri: Ecce nos reli quimus omnia: intelligatur quātum ad abdicationes cuiuscūq̄ pp̄rietatis omnij rerum in speciali: et cōm muniter idem de verbo illo. Vade et vende omnia que habes: et da pauperibus. Responso ad aliqua que v̄s dentur contra dñi q̄ apostoli habuerunt propriū. Quō expropriatio in speciali et in cōmuni est perfectio: q̄ expropriatio que fit solum in speciali: et non in cōm muni. R̄s̄o ad illud quod allegat⁹: q̄ nō p̄t separari vsus a pp̄io in his que p̄sumunt vsu. Quō apli vouerūt rerū omi abdicatiōē quoad pp̄iū in spāl̄i et in cōi. De vsu et abusu. Quō apli vouerūt sequi ch̄istū. Quō alia fuit regula aplos et cōmunitatis credentiū. Et in quib⁹ bus differebat regula ap̄lica a cōmuni vita credentiū. Quō regula beati Aug. fuit fundata sup̄ formā viuendi

Secundi libri articuli.

comunitatis credentium: non super regulam papalem apostolorum: quod. **¶** Regula beati Francisci fuit tracta de regula spali apostolorum: quod fuit alia et strictior: quam coitatis credentium. **¶** In qua dicitur suscipere personam infirmorum: in loculis. **¶** Ad illud quod opponitur: quod saltem apostoli habuerunt proprium in coenone. **¶** Item probatio quod separatus versus a domino. **¶** Ratio ad illud quod opponitur: quod perfectio paupertatis euangelice plus est in animo quam in carentia rerum. **¶** Ad apostolum seruauerunt paupertatem interiorum et exteriorum. **¶** Ratio ad illud quod opponitur: quod paupertas euangelica non excludit dominum. **¶** Fratrum minorum regulas proprie et regula cooperit predicare. **¶** Aliis religiosis ex regula non cooperit. **¶** Ad illud quod opponitur: quod abdicatio domini non excludit sollicitudinem rerum: immo maiorem inducit. **¶** Propter dominum sunt litae. **¶** Separatio versus a proprio non excludit omnem sollicitudinem: sed supra usum et nocuam. **¶** Triplex est sollicitudo. **¶** Quatum ad abdicacionem proprietatis rerum temporalium fuerunt apostoli ad dignitatem primi hominis renocati. **¶** De eo quod opponitur de decretali: **¶** Ergo non loquitur de expropriatione rerum versus consumptibilium. **¶** Ratio ad illud quod opponitur: quod sub versus talium rerum versus consumptibilium non saluatur dominum. **¶** Auctoritates de separacione versus a domino. **¶** Ratio ad illud quod opponitur: quod versus non potest esse in usus absque iure vtendi.

¶ Quinquagesimus septimus articulus. **¶** An versus christus alicui rei temporalis habuerit dominum et quod. **¶** Christus non habuerit proprietatem in rebus: et ratio ad contra. **¶** De duplici intellectu: **¶** Regnum meum non est de hoc mundo. **¶** Regnum christi sunt credentes: in quibus regnat et regnabit. **¶** Regnum christi dicitur intelligi spirituale: non temporale. **¶** Christus regnavit dauid tempore non firmavit: sed potius dissipavit. **¶** Quas re iudei de regno suo expulsi sunt et dispersi per terras. **¶** Que spectant ad regem temporalem. **¶** Et quod christus non exercuit illa. **¶** Ratio ad obiectionem dicitur christum fuisse temporalis regem. **¶** Multiplex intellectus de duobus gradibus. **¶** Christus non fuit magis proprietarius quam illi de coitate credentium. **¶** Loculi quos portabat Judas non fuerunt proprii christi: nec apostolorum: quatum ad proprietatem: sed dantur. **¶** Calciametra christi non fuerunt sua: quatum ad proprietatem. **¶** Idem de calciametris suis: i. sandalijs.

¶ Quinquagesimus octavus articulus. **¶** An oppositio quod apostoli habuerunt proprium in rebus. **¶** Ratio. **¶** Et quod fuit triplex ordo discipulorum christi. **¶** Ratio ad illud quod opponitur: quod non fuit prohibita pecunia apostolis per omni tempore. **¶** Christus iuit discipulatus. **¶** Ratio ad obiectionem ad hoc. **¶** De mulieribus sequentibus christum et apostolos et ministrantibus eis. **¶** Ratio cuius erat versus consumptibilis quod christo et apostolis dabantur. **¶** Ratio ad illa quod opponuntur quod christus et apostoli potuerunt litigare. **¶** Ratio: **¶** est equo ad dominum et ad versus. **¶** Mutuus est coe quod dominum et quoad comodum. **¶** Ratio ad illud quod opponitur: quod apostoli potuerunt in iudicio petere. **¶** Ad apostoli fuerunt electi ante sermonem domini in more. **¶** Ratio ad illud quod opponitur: quod preceptum de non litigando et de non pretendendo in iudicio: non est semper seruandum a viris perfectis quatum ad operis executionem. **¶** Reducti fuerunt apostoli ad statum innocentie et recitandis primis. **¶** Graue est contendere. **¶** Pro nulla re viris permittentibus perfectionem litigare licet. **¶** Hoc est proprium viri perfecti et pauperis euangelici: nihil super terram habere proprium: nec versus rerum sibi appropriare. **¶** Qui puocat alium ad iurandum que scit falsum iuraturum: horrida est. **¶** Qui sunt mites.

¶ Quinquagesimus nonus articulus. **¶** An de concordia iter decretale. **¶** Ergo. **¶** Et de verbo. **¶** Signi. **¶** et constitutiones domini pape Joannis. **¶** quarum una incipit. **¶** Ad codicem canonum. **¶** alia. **¶** Et inter nonnullos. **¶** quod habere triplici accipit. **¶** De professione euangelica ex premissis et perfecti seruati in illis quod coibus carent.

¶ Sexagesimus articulus. **¶** An non est hereticum asserere quod christus et apostoli non habuerunt aliquid in spali versus in coenone modum domini vel proprietatis. **¶** In ecclesia romana perfectiores non debent renocari per successores: ne vacillet veritas ecclesie: et regnum ecclesie diuidat. **¶** Ad apostoli vouerunt abdicacionem

omni rerum in spali et in coenone. **¶** Expropriatio que fit cum voto maioris meriti est. **¶** Auctoritates scripturarum et christus et apostoli non habuerunt proprium. **¶** Versus simplex est de iure naturali. **¶** Dominia a iure humano. **¶** Jus vtendi a iure civili. **¶** Cuius erat dominum rerum quibus vtabant apostoli.

¶ Sexagesimus primus articulus. **¶** An de regula beati Francisci: et de expropriatione vera in coenone et in spali perfectiorum: et de multis vtilibus prelatibus eam. **¶** Et quod mutari non debeat. **¶** Quod permittunt euangelium obseruare istius regule perfectiores. **¶** Et quod eam vocabar almus Franciscus. **¶** Quod intellexit almus Franciscus expropriacionem de qua loquitur regula. **¶** Quod privilegia fratrum minorum sunt contra regule puritatem. **¶** Et quod almus Franciscus nullum voluit habere privilegium contra volentes pesse. **¶** De eo quod almus Franciscus contra suum ordinem prophetauit. **¶** De tractibus prohibitis fratribus minoribus. **¶** De abusu pecunie eis prohibite. **¶** Pulchra distinctio christo deo et homine duplicem legem dare et modum viuendi. **¶** De paupertate et expropriatione christi et apostolorum.

¶ Sexagesimus secundus articulus. **¶** An licet capituli generalis sacre religionis quoniam in curia agitate qua quis vtitur asserere re christum et apostolos non habuisse proprium in coenone sit hereticum. **¶** Item alie lre cum allocutionibus magis et baccalaureorum in sacra pagina de ordine fratrum minorum super eadem questione.

¶ Sexagesimus tertius articulus. **¶** An de duodecim fundamentis et quibus arguitur christum et apostolos non habuisse proprium in coenone. **¶** Et ratio ad duodecim alia fundamenta in contrarium. **¶** Quod christus pauper fuit semper in quadruplici tempore. **¶** Quod duplici de causa dominus habuit oculos.

¶ Sexagesimus quartus articulus. **¶** Qualiter offendant reus in proprietate. **¶** Duo habent paupertas voluntaria sequentium christum. **¶** Religiosi suprema recipientes sunt pauperes necesse. **¶** De multiplici specie proprietatis secularis religiosorum. **¶** Contra religiosorum suprema edificia. **¶** Et contra religiosorum suprema recipientes et tenentes de licentia et dispensacione prelatorum suorum. **¶** Contra expensas voluptuosas religiosorum quorundam. **¶** Quidam appropriant sibi versus. **¶** De appropriacione locorum. **¶** De appropriacione vocalis.

¶ Sexagesimus quintus articulus. **¶** An magis sibi caueant fratres minores de appropriacione quam alij religiosi: quod magis debent esse expropriari. **¶** Cuius est proprietatis rerum fratribus minoribus pcedit. **¶** Multa originalia paupertatis. **¶** Duplici causa dominij locorum.

¶ Sexagesimus sextus articulus. **¶** An fratres minores multi multipliciter offendunt in receptione pecunie eis prohibite per regulam. **¶** De fratribus minoribus curibus cum pecunia per indulgentias et per embargarum secularium: et ad alias suas vel tuorum corporales consolaciones. **¶** De falsa quorundam eorum necessitate. **¶** Etiam generalis eorum non potest facere elemosinam pecuniariam. **¶** Non potest eis dari licentia a prelatibus eorum de pecunia pro eis deponenda: nisi in vera necessitate: non falsa. **¶** De habentibus fratribus parum pecunie tamen sine necessitate. **¶** Pro modica pecunia sine necessitate deposita ita quis est frater minor: proprietarius sicut per magna. **¶** De prelatibus tenentibus iustitiam inter fratres super pecunia litigantes. **¶** De ordinacionibus: que sunt quod prelatum tantum possunt dare de pecunia. **¶** De rebus et pecunia apostatarum quas ordo minorum recipit. **¶** De elemosyna fratrum decedentium: quod non est comunitatis. **¶** Episcopi diocesani habent talem pecuniam dispensare. **¶** De pericarijs emptis de elemosynis pecuniarijs fratrum. **¶** De collectis pecuniarijs que imponuntur inferioribus prelatibus ordinis ad soluendum. **¶** De elemosynis studentium. **¶** Declaraciones licet fieri potuerunt per papas: et sint bone: tamen fuerunt contra voluntatem beati Francisci: propter abutentes eis et de testamento eius. **¶** Quod privilegia fuerunt contra voluntatem beati Francisci: et sunt contra perfectionem euangelicam.

¶ Sexagesimus septimus articulus. **¶** An de glossis factis contra regulam beati Francisci per Geraldum generalem ministrum: et quosdam alios ministros prouinciales.

Secundi libri articuli.

tempore dñi pape Joā. xxiij. Quinone et de improbario
ne eorū. Item de purgationib⁹ quorūdam fratru defe
ctu pecunie. De fratrib⁹ induēdis dz pari pānus p pla
ros et nō pecunia. De fratres nō indigentem nō debent
a plariē accipere nec pannū: nec pecuniam p vestibus.
Qualiter inquisitionē qdam fratres minores pecunia
abutant inquisitionē: et eoz socij notarij. De pfeffoibus
q̄uidā fratrib⁹ minorib⁹ dispensantib⁹ incerta. De tri
pli fraudē q̄ fit ptra regulā. De tractus et act⁹ fratrib⁹
minorib⁹ interdicti: q̄ sunt plures q̄ cētum.

¶ Septuagesimus octau⁹ ar. de scōpitiō religiosoz quoz
quorūdam opitali qd est inobediētia. De obediētia in tri
bus p̄silit. De magis sunt adstricti obediētie religiosi
q̄ seculares et clerici. Vera obediētia hz q̄ng. Itē tres
p̄ditiōnes. Itē q̄ tria debet h̄re vera obediētia. Utrum
aliquis teneatur seruare adstrict⁹ p obediētia strictius
religionē q̄ pmissit. De triplici iugo. Propter ser iuguz
dñi est suauē. Multipl⁹ figurata p̄solatio diuina. Quid
est vera obediētia. De subdito iudicāte plariē. Cur solis
tarij vel anachorite viuāt sine obediētia.

¶ Septuagesimus nonus ar. de p̄sciētia vitilis et plena do
ctrina. De medio tenendo. De spūs sensualitate. De ex
tremitate nō tenēda in aliquo. De multis virtutib⁹ obe
dientie et vtilitate et fructu ei⁹. Quis est finis cenobite
et anachorite. De miraculis obediētium. Multa sacra
expla. De obediētia auctori et originalia. De tenent
fideles infidelib⁹ obedire. Quas religiosus obedire
tenet. Quedā precipiunt fm regulā: quedā p̄ter: que
sūt cōtra. Tenet religiosus obedire plato sapiēti q̄
studeat. De duplici voluntate: et discreto obediētie. De
decim difficilia q̄ cōmendant obediētia Abiāe. Multa
ta que faciūt ad cōmendationem obediētie. Historia
Abiāe et obediētia filiū inolantem allegoicē exposita
de beo p̄re p humano ḡne filiū in cruce inolāre. Quā
ta bona facit obediētia: et quāta ea cōmēdabile faciūt.
Que iuuat hoīem vt magis reddat fructib⁹ ad obedi
entiam. Quāta sūnt fulminatōes. Septem sunt gradus
obediētie q̄ sunt septe gradus scale quā vidit Jacob. De
quoz: q̄ de illa scala dñi. De partib⁹ obediētie. Obedi
entia rep̄ehensibilis tripl⁹. De multis qui obediētie
aduerfant. Quoz mala facit p̄p̄ia voluntas: et quoz
cim. De q̄druplici inobediētia. De vera obediētia ras
tionis. Quoz sc̄tijs Frācisus verū obediētie describes
bat. et doctrina eius et obediētia. De differētia iter obe
dientis et licentis. Dicta fratris Egidij laici socij beati
Francisci de obediētia. Dicta fratris Joan. de picano.
Que ad obediētia requirant. Multa originalia obe
dientie. De q̄druplici modo p̄cipiēdi et obediēdi. Qui
deo obedit oia sibi obediunt et corpus suū. De demone
quē vidit almus Francisc⁹ sup colla fratris iobediētis.

¶ Septuagesimus ar. De in. fr. casib⁹ offendunt multi
religiosi ptra obediētia aut eius puritatem.

¶ Septuagesimus primus ar. de disciplina. Diuerse ac
ceptiōes discipline. De zelo et qd est. De his que possunt
incitare ad correptionē faciēda. De impedimētis corre
ptionis. De modo faciēdi correptionē. De his que inci
tare possunt ad libenter recipiēdi vel correptionem:
vel disciplinam. De partibus discipline.

¶ Septuagesimus secundus ar. de errore circa discipli
nā. De errore illoz qui dicunt nullum exōmunicandū.
De errore illoz qui dicūt maledicos nō esse puniēdos
pena corporali: maxime morte.

¶ Septuagesimus tertius ar. de castitate bonoz religio
soz et alioz: et de imunditia maloz. De occasionib⁹ luxu
rie. Prima gula. Secda familiaritas mulierum. Tertia
otium et negligentia. Quarta cordis arrogantia et pre
sumptio de castitate. Quinta receptio pueroz et ephebo
rū in ordine. Sexta querfatio sanctimonialiū. Et de pe
stifera deuotioē carū. Que aggrauat p̄ctm imūditie in
religiosis: maxime in sacris ordinib⁹ p̄stituis. Septis

ma scz aspectus mulierū. Octaua colloquiū mulieruz.
Nona tactus impudicus. Decima sentire vel videre ali
quos carnaliter commisceri.

¶ Septuagesimus quartus ar. de vitio ambitionis relis
giosoꝝ: et alioꝝ: et alioꝝ.

¶ Septuagesimus quint⁹ ar. de vitio eoz acidie. De q̄ng
nobis imitādis in fornicā. De malis q̄ operatur acidia.
De v. specieb⁹ acidie. De tepiditate. De mollitie. De som
nolētia. De orio. De dilatione in rebus agēdis. De tardi
tate. De negligentia. De imperseuerantia. De alia specie
acidie scz de remissione. De dissolutione. De paupertate et
penuria bonozū spiritualiū. De ignauia. De inuenotio
ne. De tristitia. De letitia spirituali. De redioyite. De des
peratione. Remedia cōtra acidiam.

¶ Septuagesimus sextus ar. de vitio supbie religiosozū
quorūdam et alioꝝ. Quid est superbia fm p̄p̄rietatē ei⁹?
Quid est monach⁹ realiter. De filiab⁹ supbie. Duo sunt
genera supbie. Quoz modis est supbia scz in ornatu et
habitu delicato: in actu: in h̄bor: in loco. Quadruplex hu
miliras ch̄isti cōtra quadruplicē p̄dicatā superbiā. De
quadruplicē etiā superbia fm Breg. De causa et origine
supbie luciferi. Quare d̄: singulariter q̄ deus supbis
resistit. De superbia luciferi. I. que est in lucifero et in cū
sequentibus: H̄ustus sua humilitate curauit. De pecc
catū contra naturā surgit de blasphemā. Quibus indi
cis agnoscitur superbia. P̄cedit vana gloria super
biam. Que peccata nascuntur de superbia. De vitio su
perbie v̄t sanat. De his q̄ p̄ superbiā ceciderūt. Species
supperbie ducuntur: et exterior: Supbia intellect⁹ qua
tuoz: hz sp̄s. De sp̄ibus p̄sumptiois. De supbia exteriori.
ri. De vanigloriosis actib⁹ et gestib⁹ Hispanoz. De sup
bia mēbz: et de supbia ornatū et vestituz. De supbia in
colore p̄anoꝝ. De supbia capilloꝝ. De supbia in multitudine
equoz: et eoz apparatu. De supbia in multa fami
lia. De supbia in cōiuijs lautis. De supbia in edificijs:
in q̄bus religiosi aliq̄ mendicātes multū offendunt. De
supperbia clericozū et religiosozū quorūdam in libris
deauratis et histo: iatis. De superbia in cantu. De super
bia que oritur de bonis nature: fortune: et gratie. De
tra superbia sanitatis: fortitudinis: corporis pulchritu
dinis: nobilitatis. Septe sunt signa vere nobilitatis: q̄
est vera nobilitas ch̄istiana. De superbia clericozū. et
q̄ multas occasiones superbiēdi habent. De tra super
biam p̄elatoꝝ. De quadruplicē superbia quorūdam
claustralū. De r̄ij. gradibus superbie. De irreuerentia:
et q̄. iij. sunt quibus reuerentiam debemus.

¶ Septuagesimus septim⁹ ar. de vitio vane glorie. Quid
est vana gl̄ia. Principiū et mediū et finis p̄uatiōnis va
ne gl̄ie. Multa exempla patrū et originalia contra va
nā gl̄iam. Remediū Cassiani contra eam. Non debet
dimitti opus p̄e timore vane gl̄ie. Remedia contra
vanam gl̄iam. Item remedia contra superbiā.

¶ Septuagesimus octauus ar. de vitio hypocrisis. Quid
hypocrisis. A quatuor cognoscunt hypocrite. Quid est
hypocrisis: et qd hypocrisis. Auctoritates cōtra hypocr
sim. De fictis cōfessionib⁹ quorūdam religiosoz. De tri
bus specieb⁹ hypocrisis. Quid fuit tractū nomen hypocr
ite. De oratione hypocritarū. Propter tria tacito corde
orandū est. De octo v̄ hypocritarū in Dat. r̄ij. et expo
sitiō eozū per pulchra originalia. De gerculo illoꝝ qui
recipiūt nouitios p̄pter vtilitatē et nō corrigūt eos. De
pingentibus et deaurantib⁹ muros ecclesie p lucro suo.
De clericis et religiosis sollicitis de lucro p̄p̄id nō aiāt
salute. De clericis et religiosis faciētib⁹ cōfessionem de
constitutionū suarū violationem: nō legis et p̄ceptorum
dei: et de minimis peccatis nō de grauiorib⁹. De habent
tribus cōfessionem de peccatis corporalibus: non de spiri
tualibus: vt superbia: inuidia: malitia et similibus.

¶ Septuagesimus nonus ar. de vitio inuidie maxime in
quib⁹dam religiosis. Et ibidē satis abūde notantur. signa

Secundi libri articuli.

Inuidie. Quid est inuidia. **Q**uoniam ipsa est peccatum in spiritu sancto. Et quod obuiet charitati. Quot mala facit inuidia. **Q**uod est vitium quasi irremediabile. **Q**uod inuidia dei iudicia reprehendit.

Cetogesimo ar. de vitio murmuracionis et detractio nis. **U**bi dicitur: murmuratio quod est. **A**uthoritates multe pro hoc vitio. **E**xempla patrum et originalia sanctorum. **D**e pena murmuratorum. **Q**uid est detrabere: et qui sunt detractores. **D**irecte ledit detractor: famam absentis quadrupli ceter indirecte dupliciter. **I**tem quid est detrabere: et quis detractor. **Q**ualiter detractor: restituet illi famam contra que detrabit vel que diffamat. **C**omparantur detractores serpenti sepulcro ferenti ciconie. **C**ontra detrabentes patribus carnalibus et spiritualibus. **C**ontra audientes detrabentes. **T**riples species detractio nis. **D**e bestia habente tres ordines dentium. **Q**uare perimitantur detrabentes. **Q**uod non debet detrabi prelati nomina tum in predicationibus.

Cetogesimo primo ar. de verbis oriosis multiloquio et fractioe silentii quorundam religiosorum. **Q**uid est verbum oriosum. **D**e non curantibus. **D**e peccatis venialibus. **D**e multiloquio. **Q**uid est multiloquium. **E**t quod silentium. **U**nde procedit multiloquium.

Cetogesimo secundo ar. de statu virginum. **Q**uadrupliciter sumitur virginitas. **D**atur annulus aureus virginibus et aureola. **Q**ue sunt que virginitate seruatur. **S**ex sunt precipue virginum cauenda. **H**onoratur virginitas a deo: ab angelis a hominibus a diabolo. **D**e diabolo obediens et seruiente propter meritum castitatis. **D**iaabolus specialiter potestatem habet super immundos. **I**n quatuor honoratur virginitas in celo.

Cetogesimo tertio ar. de quibus que queruntur secundum Thomam circa virginitatem. **P**rimo in quo consistit virginitas. **D**e licita est virginitas. **D**e virginitas est virtus specialis. **D**e excellentio: est virginitas matrimonio. **D**e virginitas suo modo est excellentissima virtutum. **D**e excellentia a virginum et dignitas quadrupliciter manifestatur. **Q**ue est vera castitas secundum Helimacium. **D**e sex gradibus per quos ad inuolabilem ascenditur puritatem. **D**e privilegii castitatis. **A**n cum corrupta possit dispensari et consecrari. **E**trum voti habens virginitatis contrahens soluanatur a voto: et possit petere debitum. **A**n valeat promoueri qui virginem desozauit cum qua postea

contrahit. **A**n abbatissa debeat esse virgo. **U**nde dicitur virgo. **D**e malis virginibus. **D**e pena concubentium cum virginibus sanctificatis.

Cetogesimo quarto ar. **T**ractatus de septem donis spiritus sancti. **F**igure de septem donis. **D**e donis timoris spiritus sancti similitudinem habet cum igne in septem que septem donis adaptantur. **A**d commendationem timoris octo faciunt. **T**res cause timoris. **D**e septem speciebus timoris. **N**ouem cause timoris. **D**e peccatis infernalis.

Dicta patrum de timore. **C**etogesimo quinto ar. de dono pietatis. **D**uobus modis accipitur pietas. **Q**uomodo definitur pietas. **C**etogesimo sexto ar. de dono scientie. **Q**uomodo describitur scientia. **D**e quadruplici malo. **Q**ue cognoscit scientia. **D**e duplici scientia.

Cetogesimo septimo ar. de dono fortitudinis. **D**uobus modo describitur fortitudo. **I**n quo differt fortitudo donum a fortitudine virtute cardinali.

Cetogesimo octauo ar. de dono consilii. **Q**uid est consilium. **Q**uibus sunt commendabilia circa consilium. **D**e donis intellectus et sapientie pertinentibus ad contemplationem.

Cetogesimo nono ar. quid est contemplatio. **Q**uid est donum intellectus.

Cetogesimo decimo ar. de dono sapientie. **A**ccipitur largo et stricto modo sapientia.

Cetogesimo primo ar. de vita contemplatiua. **D**uobus decem sunt in quibus excellit vita contemplatiua actiua. **C**irca que variari debeat contemplatio. **D**e quatuor speciebus contemplationis. **D**ifferunt consideratio et contemplatio. **C**onsiderationis species tres. **D**e octo gradibus quibus ad contemplationem ascenditur. **D**e tribus speciebus visionum. **D**e Paulus vidit dominum in hac ita facie ad faciem secundum Augustinum. **D**e duodecim preparatiuis ad contemplationem.

Cetogesimo secundo ar. **D**istinctio inter contemplationem et meditationem et cogitationem. **E**t quid est contemplatio. **Q**uid meditatio. **Q**uid cogitatio. **O**iginalia Jo. cassia. **D**e contemplatione Egidii et Rogerii.

Cetogesimo tertio ar. de fine operis deo gratiarum actio. **E**t officio pape Jo. an. us operis reseruata correptio et recommendatio. **E**t eorum que ipse dominus papa sentit et tenet et docet cum sacro suo collegio: **C**onmunitatis fidelis professio.